

Έρση Σωτηροπούλου

Από τις πιο αξιόλογες και ρηξικέλευθες σύγχρονες γυναικείες φωνές στην ελληνική λογοτεχνία, μοιράζεται μαζί μας τις σκέψεις της γύρω από το τελευταίο της μυθιστόρημα με τον τίτλο «Εύα» (εκδόσεις Πατάκη), μια ιστορία προσωπικής αφύπνισης που πραγματοποιείται στο πλαίσιο μιας νυχτερινής περιπλάνησης στους δρόμους μιας άγνωστης, ανοίκειας Αθήνας

Πώς προέκυψε η «Εύα»; Ποια ήταν η αφορμή ή οι αφορμές για τη συγγραφή της; Ήταν μια ιδέα που είχατε για καιρό στο μυαλό σας ή προέκυψε εν μία νυκτί; Κάποτε είχα κάνει την ίδια διαδρομή με την Εύα μέσα στη νύχτα και μια άλλη φορά είχα κυνηγήσει έναν κλέφτη κι είχα πάρει πίσω το πορτοφόλι μου όπως εκείνη. Αλλά αυτές είναι μόνο οι

αφορμές που στην ουσία δεν καθορίζουν το βιβλίο. Το γράψιμο της «Εύας» κράτησε πεντέμισι χρόνια και στο διάστημα αυτό πολλὰ άλλαξαν, κι εγώ μαζί τους.

Τι συμβολίζει για εσάς η Εύα; Υπάρχει κάποιος συσχετισμός με την Εύα του προπατορικού αμαρτήματος; Γιατί διαλέξατε αυτό το όνομα; Ήταν τυχαία

επιλογή. Ήθελα ένα σύντομο όνομα, που να μην τραβάει πολύ την προσοχή αλλά και να μην είναι εντελώς συνηθισμένο. Γράφοντας το βιβλίο, το όνομα πήρε συμβολικές διαστάσεις.

Πιστεύετε ότι η Εύα -που έχει αρκετά αντρικά χαρακτηριστικά με πρώτο αυτό του εξερευνητή- αποτελεί χαρακτηριστική εκδοχή της σύγχρονης, ανεξάρτητης, εργαζόμενης ανήσυχης γυναίκας ή αποτελεί εξαίρεση; Η Εύα είναι ανήσυχη, ανασφαλής, ρομαντική. Την ίδια στιγμή σκληρή με τον εαυτό της και καμιά φορά με τους άλλους. Με ενδιέφερε να βυθιστώ στην προσωπική της ιστορία κι όχι να δημιουργήσω ένα γυναικείο πρότυπο, αν και τελικά έχει πολλές από τις αντιφάσεις της σύγχρονης γυναίκας.

Ποια είναι η σχέση της Εύας με τους άντρες; Πόσο ανάγκη τους έχει τελικά ή δεν τους έχει; Τους έχει ανάγκη κυρίως στο επίπεδο της επιθυμίας. Η ελπίδα για μια νέα ερωτική σχέση είναι ένας από τους λόγους που παρατείνεται η νυχτερινή περιπλάνηση.

Όταν τελείωσα το βιβλίο, μου έμεινε η εντύπωση πώς κεντρικό του θέμα, είναι το ζήτημα της προσωπικής αφύπνισης και ανάστασης του καθενός από εμάς, η οποία φαίνεται πώς μπορεί να προκύψει μόνο εάν κάποιος βγει από τη νόρμα, χάσει λίγο τον εαυτό του και τις βεβαιότητες του και ύστερα τον ξαναβρεί αλλαγμένο, πιο αληθινό ίσως, επανεκτιμώντας ανθρώπους και καταστάσεις... Πέφτω μέσα; Τα παραπάνω τριβέλιζαν το μυαλό σας την ώρα της συγγραφής ή προέκυψαν στην πορεία; Έχετε δίκιο, είναι ένα βιβλίο προσωπικής αφύπνισης, μια ιστορία όπου μέσα από αντιξοότητες και ταλαιπωρίες η ηρωίδα θα βρει τον εαυτό της ή θα καταστραφεί. Η αγωνία μου ήταν τι θα γίνει με την Εύα, τι θα συμβεί το πρωί. Για μένα μία μόνο ήταν η λύση. Αλλά άφησα το τέλος ανοικτό κι έχει ενδιαφέρον γιατί διαφορετικοί αναγνώ-

στες το βλέπουν διαφορετικά ανάλογα με τις δικές τους εμπειρίες.

Σε τι βαθμό ταυτίζεστε με την ηρωίδα σας; Έχετε αφηθεί εσείς προσωπικά σε κάποια παρόμοιου τύπου περιπλάνηση; Πήγαινα πολύ συχνά σ' εκείνη την περιοχή παλιότερα. Τώρα όχι πια. Αλλά όσο έγραφα το βιβλίο ακολουθούσα την Εύα συνέχεια, έβλεπα μέσα από τα μάτια της. Ήθελα να ακουστεί η δική της φωνή, όχι η δική μου.

Η αφήγηση σας είναι γραμμένη με ιδιαίτερα υποβλητικό τρόπο που παρασέρνει τον αναγνώστη στη δίνη της σαν σε κάποιον επιπάθη ή σε ονειρικό παραλήρημα... Πόσο αβίαστα είναι αυτά που γράφετε; Τα έχετε εξεργαστεί πολλές φορές ή ανήκετε στους συγγραφείς που εμπιστεύονται περισσότερο τις «πρώτες» τους λέξεις; Για εσάς το ύφος τι ρόλο παίζει στη συγγραφή; Όσο μεγαλώνω γίνεται πιο δύσκολο. Γράφω, πετάω, ξαναγράφω. Άρα η απάντηση είναι ότι όχι, δεν εμπιστεύομαι τις «πρώτες» λέξεις. Για μένα το ύφος είναι πολύ σημαντικό. Δεν πρόκειται για κάτι επιτηδευμένο ή ψεύτικο, κάτι που προστίθεται ώστε να γίνει ένα κείμενο πιο «ωραίο» όπως λανθασμένα πιστεύουν μερικοί. Το ύφος ενός συγγραφέα είναι αυτό που μας λέει μια ιστορία με τον τρόπο που μόνο αυτός ο συγκεκριμένος συγγραφέας μπορεί να την πει.

Το βιβλίο σας «παίζει» με τη σύγκυση των δυο φύλων, με τη σύγκυση δύο διαφορετικών κόσμων που συνυπάρχουν μες στην ίδια πόλη. Τι πιστεύετε για τις σχέσεις των δύο φύλων στις μέρες μας; Βρισκόμαστε σε μια σχετική ισορροπία, απέχουμε από αυτήν, πώς ακριβώς θα περιγράφατε κατά τη γνώμη σας την κατάσταση; Νομίζω ότι ζούμε σε μια εποχή αντιστροφική. Η περίφημη σεξουαλική απελευθέρωση είναι μια βιτρίνα κι από πίσω της ο καθένας μας παραμένει ένα φοβισμένο πλάσματάκι. Και στο φόντο μακριά υπάρχει σαν

χαμένος χτύπος, μια καρδιά που πάλλεται αδύναμα, που ακόμα περιμένει τον μεγάλο έρωτα, το πάθος. Δεν συμβαίνει τίποτα όμως.

Με αφορμή την ιστορία σας, αναρωτήθηκα πόσο γνωρίζει τελικά κανείς την «αθηθινή» πόλη μέσα στην οποία ζει καθημερινά... Μιλήστε μας λίγο αν θέλετε γι' αυτό. Υπάρχει μια πόλη μέσα στην πόλη κι ίσως πολλές πόλεις μέσα στην ίδια πόλη. Συνήθως ζούμε τη ζωή μας αγνοώντας αυτό που είναι ξένο, μη οικείο.

Στο βιβλίο σας περιγράφετε με ειρωνεία τον κόσμο των διανοουμένων σε ένα πάρτι της Παραμονής των Χριστουγέννων, μετά το οποίο θα ακολουθήσει η νυχτερινή περιπλάνηση της ηρωίδας. Τελικά κατά πόσον αποτελεί η Εύα μέρος αυτού του κόσμου; Αποτελεί η εικόνα που τους αποδίδετε μια πραγματικότητα του περιβάλλοντός σας; Η Εύα κινείται στο περιθώριο αυτού του κόσμου. Θα ήθελε να είναι μέρος του αλλά δεν τα κατάφερε. Βλέπει τα τρωτά σημεία του. Συχνά οι διανοούμενοι, οι συγγραφείς είναι γελοίοι, γινόμαστε γελοίοι. Η πίτα είναι τόσο μικρή και δεν φτάνει για όλους. Άλλωστε ποια είναι η πίτα; Δεν μιλάμε για αιώνια δόξα αλλά για την αναγνώριση πέντε λεπτών.